

Arrest

**nr. 41 397 van 2 april 2010
in de zaak RvV X**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Kortrijk, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 21 januari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van 24 december 2009 houdende de niet inoverwegingneming van een aanvraag in het kader van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat A. VERHAEGE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. RUPPOL, die loco advocaat P. CLARYSSE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 december 2009 dient verzoeker bij de burgemeester te Kortrijk een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet).

Op 21 december 2009 is een woonstcontrole uitgevoerd.

Op 24 december 2009 neemt de gemachtigde van de burgemeester te Kortrijk de beslissing tot niet inoverwegingneming van de aanvraag om machtiging tot verblijf, aan verzoeker ter kennis gebracht op 24 december 2009. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“BESLISSING TOT NIET INOVERWEGINGNEMING

van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De genaamde / de persoon die verklaart te heten A.U., van Pakistan nationaliteit, geboren te (...)

heeft zich op 08.12.2009 bij het gemeentebestuur aangemeld om met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1960 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres: (...)

Uit de controle op 21.12.2009 (betreft een fictieve inschrijving, woont er niet) blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont,

Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen.

...”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72 *juncto* artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.” De Raad stelt vast dat de verwerende partij in casu geen nota met opmerkingen heeft toegestuurd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Verzoeker voert in het middel de schending aan van het beginsel van behoorlijk bestuur, met name van de materiële motiveringsplicht omdat verzoeker wel degelijk op het opgegeven adres woont en “het één en ander fout gelopen (is) bij de woonstcontrole”. Verzoeker stelt dat de wijkagent, belast met deze woonstcontrole, “louter telefonisch contact (heeft) opgenomen en daar de vraag gesteld of verzoeker daar aanwezig was”. Verzoeker stelt dat de persoon die de telefoon heeft opgenomen de minderjarige dochter is van mevrouw N.S., een dertienjarig meisje dat bovendien gewoonlijk bij haar grootmoeder verblijft. Het meisje zou hebben geantwoord “dat zij van niets wist” waardoor de wijkagent heeft besloten dat verzoeker daar niet woont. Verzoeker verwijt verweerder aldus na één enkel telefonisch contact met een minderjarige en zonder ter plaatse te gaan, de beslissing tot niet inoverwegingneming te hebben genomen. Verzoeker verwijst naar de schriftelijke verklaringen van de andere (meerderjarige) bewoners van het huis en waaruit blijkt dat het om een misverstand gaat en verzoeker wel degelijk bij hen woont. Verzoeker besluit dat op basis van de uiterst beperkte controle, ten aanzien van een minderjarige, onmogelijk kon worden vastgesteld dat verzoeker niet op het opgegeven adres verblijft.

3.2 De Raad stelt vast dat verweerder geen nota met opmerkingen heeft ingediend. Op de terechtzitting van 24 maart 2010 verwijst de raadsman van verweerder naar de stukken in het administratief dossier.

3.3 In de repliekmemoirie volhardt verzoeker en verwijst naar de uiteenzetting van het middel in zijn verzoekschrift.

3.4 Vooreerst merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort zijn beoordeling van de in overwegingneming van de aanvraag om machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de in overwegingneming is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het administratief dossier bevat een verslag (model 2) gedateerd op 21 december 2009 opgesteld door wijkinspecteur H.D. Op dit document is het volgende vermeld: “Betreft Fictieve Inschrijving. Woont er niet!”. De bestreden beslissing verwijst uitdrukkelijk naar dit verslag waar ze stelt: “Uit de controle op 21.12.2009 (betreft een fictieve inschrijving, woont er niet) blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont”.

Waar verzoeker stelt dat er geen effectieve woonstcontrole ter plaatse is uitgevoerd en dat de controle beperkt is tot een telefonisch contact met een meisje van dertien jaar, stelt de Raad vast dat deze gegevens niet worden tegengesproken door het woonstverslag van 21 december 2009 en dat verweerder dit schriftelijk noch mondeling op de terechtzitting betwist.

Een beslissing waarbij een aanvraag overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet niet in overweging wordt genomen, kan enkel worden getroffen wanneer uit een werkelijke controle ter plaatse blijkt dat verzoeker niet feitelijk verblijft op het door hem opgegeven verblijfsadres. Door de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker niet in overweging te nemen via de verwijzing naar een verslag van een agent waaruit enkel de conclusie van de agent blijkt met name "Betreft Fictieve Inschrijving. Woont er niet", zonder dat is aangegeven op welke wijze de woonstcontrole is gebeurd en hoe hij tot deze conclusie is gekomen, stelt de Raad vast dat hieruit niet zondermeer kan worden besloten dat verzoeker niet feitelijk verblijft op het door hem opgegeven verblijfsadres, te meer nu verweerder niet betwist dat – althans volgens de verklaringen van verzoeker- de controle beperkt was tot een telefonisch contact met een meisje van dertien jaar.

Verzoeker maakt met zijn bewering die niet wordt betwist door verweerder, aannemelijk dat de bestreden beslissing niet is gestoeld op een correcte feitenvinding.

Het middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester te Kortrijk van 24 december 2009 houdende de niet inoverwegingneming van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN